

fallanud, kes kui üöna armato ning näoto kerjaja olli nähha. Römo viskamisega viis temma mind käpiddi tappa omma naese ette. Sesannina naene olli selle surmud seppa meistri lelk olnud, kes omma teise mehheli sedda seppa padda ja kaunis suurt warrandust ommaks kasa-auniks olli tonud. — Sep pistis mind nago väggise omma illusa sure toli sisse istuma, kargas römo pärast kui noor pois toas ümber ja hüdis omma naesele: „Lena! töötta kermeste üllesse, ja to minno pühhapäwajed rided mahha, et minno süddame többer saaks ennast parremiinne ehitada.“ Minna piüdsin kül monda se wasto räkida, aga fest ei tulnud ühtegi. Sep töö wet, ja ma pesin filmid ja käed puhiaks. Senni astus naene illusa riettega ja ne sapastega tappa, ja kui olli jälle wälja läinud, said minno peajunksed piratud ja habbenie ärra aetud; puhhas fark ja puhtad sukkad, uheld rided ja ued sapad said selga ja jalga pandud. Nüüd seisin kui teist modi innimeinne seäl. Sep ütles: „Eks sinna ei ole nüüd jälle kui minno endine armas seltfimees nähha?“

Kui perrenaene meile olli magusat ja rohket fömaaega murretseenud ja minna omma ihho rammid kinnitanud, viis perremees mind treppist

üllesse ühhe illusa toa sisse, kust leidjin keik tarwidusse ja hõlbo asjad kous. Siis ütles többer minnule: „Sago müüd se tubba finno pärriseks ello asjemeeks, ja keik, mis siin sees, siino omaks, senni kui olled ennele ühhe ainsa tisleri meistri jurest head tenistusse kolta leidimid. Ärra töötta agga mitte vägga ussinaste, nisugust põlwe lätte sama. Wöttta ennele parrajat aega sekts, jälle tuliste kerjada ihho rammo, mis siino pitka ning waewalisse hulkumisse läbbi ni etsani olli otta janud. Minno ja minno hea naese pärast se olleks töest sedda kaueminne sedda mönnusaminne. Eks sinna ei olle sedda minno käest täieste teninud, et minna keik omma warra finnoga poleks jäggaksin? Kas minnul olleks kül praego sedda jendo sekts, kui sinno hallastusse meel ei olleks minno radke haigusse sees mitte minno sureks abiks elmid?“

Kui ollin temmaga jälle alla tappa saanud, kutsus perremees keik omniaad kondakondsed kolto ja räkis nende wasto sedda ülles, kes se woõras mees biete olli, ja mis luggu nende mollematte süddamelikko töbrussega piddi ollema. Perrenaene teädis sedda ammogi, fest et teine tännalik hing temmaga fest mitto ja mitto korda olli kön-